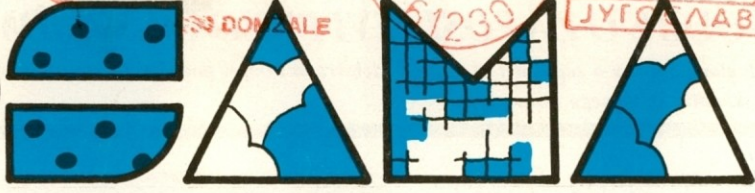

TOSAMA

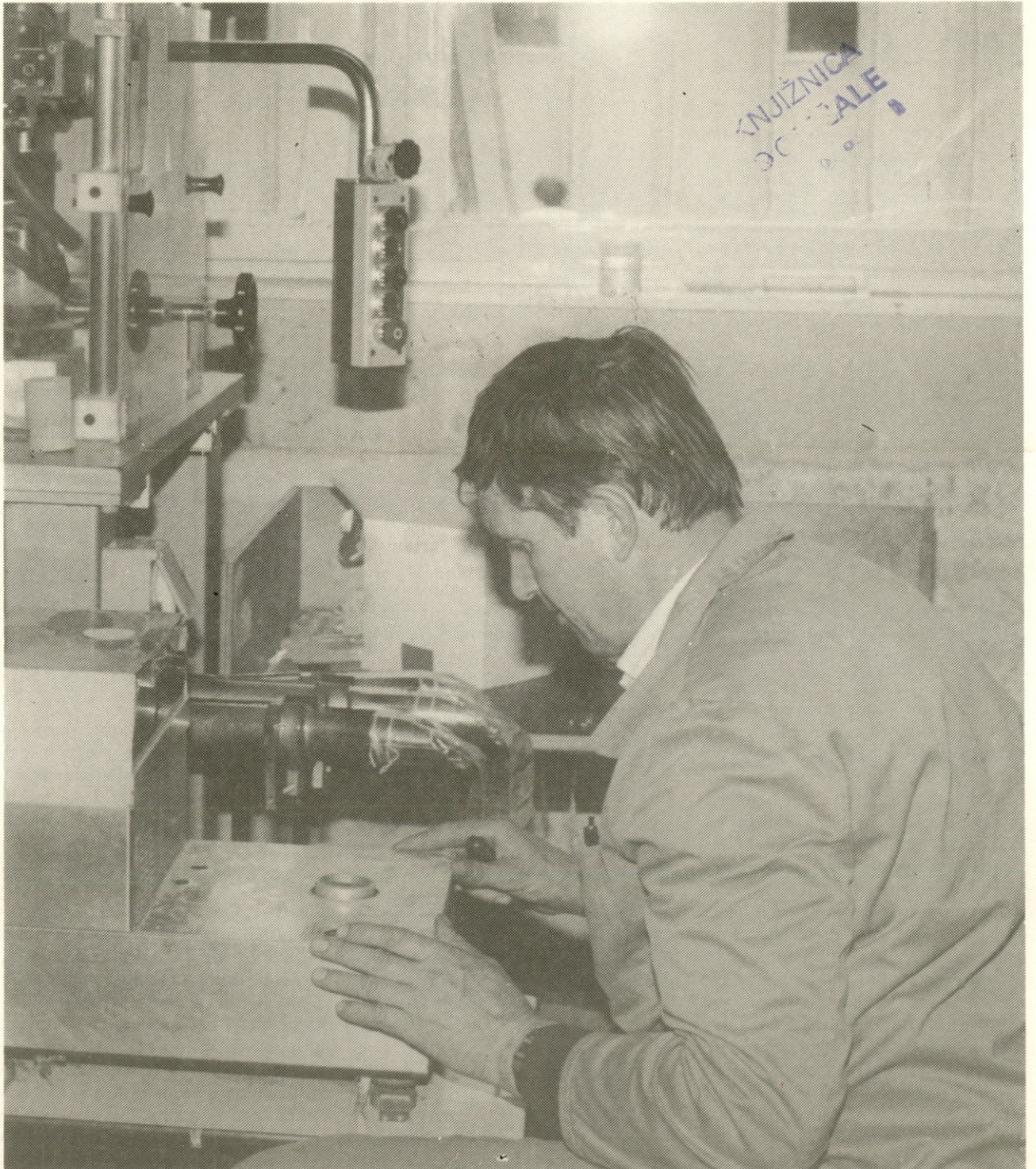

KNJIŽNICA DOMŽALE
Ljubljanska 58
61230 DOMŽALE

GLASILO DELAVCEV TOSAME

ŠT. 6 · JUNIJ 1991 · LETO XXVI · Izhaja od oktobra 1965

POGODBE O ZAPOSLOTVI PRED PODPISOM

● Individualna pogodba o zaposlitvi za vsakega delavca ● Podpis pogodbe je konstitutiven element sklenitve delovnega razmerja

Kaj pravzaprav je pogodba o zaposlitvi? To je pogodba, s podpisom katere nastane delovno razmerje med delavcem in organizacijo, podjetjem oz. delodajalcem. Z njo se formalno uredijo pravice, ki jih ima delavec v delovnem razmerju. Doslej smo tako pogodbo poznali pri sklepanju delovnega razmerja delavca pri zasebnem delodajalcu, v podjetjih pa je pogodba nasledila podpis Samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev, ki pa je seveda imel drugačno pravno podlago.

Ko pravimo, da je sklenitev pogodbe o zaposlitvi konstitutivni element sklenitve delovnega razmerja to pomeni, da brez nje delovno razmerje ne more nastati. Pogodba je pismena, njeno minimalno vsebino določa zakon. Z njo se delavec in delodajalec dogovorita o pravicah in delovnih razmerah, ki so specifični za posamezno delovno mesto. S pogodbo ni mogoče priznati delavcu manj pravic, kot mu grede po zakonu, kolektivni pogodbi in splošnemu aktu, lahko pa se mu jih prizna več. Seveda ni mogoče pričakovati, da bomo s pogodbo o zaposlitvi kar vseprek dobivali več pravic. Po vsej verjetnosti bo vsebina pogodb v večini primerov enaka vsebini kolektivnih pogodb ali splošnih aktov, npr. pri nas Pravilnika o delovnih razmerjih.

Upanje na večje pravice pa morda lahko pričakujejo delavci na recimo deficitarnih delovnih mestih, delovnih mestih, ki so zdravju škodljivi, oz. delovnih mestih, kjer se od človeka izjemno veliko pričakuje.

Take večje pravice so recimo več dopusta, večja plača, itd.

Glede na njeno formalnost se mi zdi, da od pogodb o zaposlitvi preveč pričakujemo. Vsekakor ne gre za pogodbo v klasičnem pomenu besede, ko naj bi obe strani nekaj pridobili in

sta njuni pogajalski vlogi enakopravni. Zato ne smemo mešati te pogodbe npr. S pogodbo o delu, kjer izvajalec ponudi svoje delo in sposobnosti naročniku, postavi ceno dela in druge pogoje. Posledica pogodbe o delu je sklenitev delovnega razmerja, ki je trajnejše kot običajno pogodbeno razmerje v katerem se uresničujejo še druge, necivilistične pravice in obveznosti, ki so značilne samo za delovno razmerje.

S pogodbo delavec resda daje svoje sposobnosti na razpolago delodajalcu, podjetju, vendar pogojev ne more postavljati, ampak se je med trajanjem delovnega razmerja dolžan podrežati razmeram dela in poslovanja v podjetju oz. pri delodajalcu.

V TOSAMI so pogodbe o zaposlitvi pripravljene in sicer v več različicah glede na posamezne skupine delavcev. Sindikat je pogodbe že ocenil in ugotovil, da so v skladu z zakonom, kolektivno pogodbo in našim Pravilnikom o delovnih razmerjih. Danih je bilo nekaj manjših pripomb, ki so v glavnem vse upoštevane. Do 1. julija bomo pogodbe podpisali in s tem formalno sklenili delovno razmerje. Delavec mora pogodbo podpisati v 30 dneh, sicer se bo štelo, da delovnega razmerja ne želi skleniti. Delavec, ki meni, da so mu s pogodbo kršene pravice, se lahko obrne na Sodišče združenega dela in zahteva preizkus zakonitosti pogodbe.

V imenu podjetja podpiše pogodbo direktor.

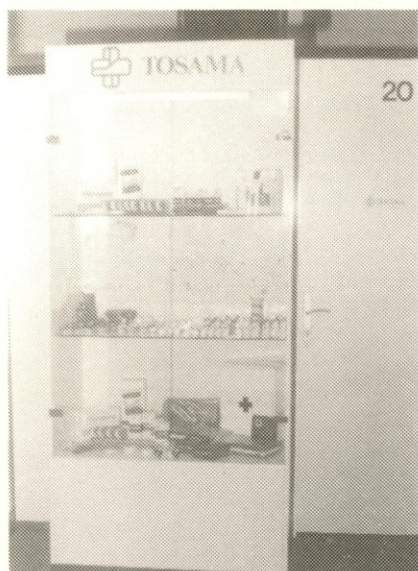
Brezplačna pravna pomoč

Saj najbrž že veste, pa vseeno še kratko obvestilo sindikata:

Vsi člani sindikata, ki želijo dobiti pravni nasvet ali sprožiti postopek za varstvo pravic v podjetju ali na sodišču, se lahko poslužijo brezplačne sindikalne pomoči. Z napotnico, ki jo član sindikata dobi na sedežu občinskega sindikata, se zglozi pri odvetnici JAGODI CUJNIK, ki ima odvetniško pisarno v prostorih starega Doma počitka na Ljubljanski cesti 34. Pisarna je odprta vsak dan od 9.00 do 13.00 ure ob torkih in sredah pa tudi od 17.00 do 19.00 ure.

Jagoda Cujnik po pogodbi opravlja brezplačno pravno pomoč, ki jo člani sindikata iščejo glede pravic iz delovnega razmerja, poleg tega pa nudi vsem občanom tudi redne odvetniške storitve - po odvetniški tarifi, seveda.

TOSAMA na sejmu »Medicina in tehnika« v Zagrebu

Osnove in merila pri določanju stroškov, ki jih imajo delavci v zvezi z delom

Osnove v mesecu juniju

Nagrade mentorjem in inštruktorjem

855,00 din/176 ur

Delo v deljenem delovnem času s

- prekinitvijo nad 2 uri
1.425,00 din/176 ur

Dnevnice za službena potovanja v državi

- cela dnevnicca 445,00 din
- polovična dnevnicca 227,00 din
- znižana dnevnicca 165,00 din

Kilometrina z osebnimi vozili 5,50 din/km

Stroški za prevoz na delo

- oddaljenost do 4 km
18,00 din/dan
- oddaljenost od 4 km do 8 km 28,00 din/dan
- oddaljenost od 8 km do 12 km 34,00 din/dan
- oddaljenost od 12 km do 16 km 40,00 din/dan
- oddaljenost nad 16 km 46,00 din/dan

Odpravnine nad 20 let delovne dobe 21.375,00 din

Osnove za izračun deleža delovne učinkovitosti šoferjev in spremljevalcev

- prevožen kilometer 0,47 din
- tekoči kilometer 0,31 din
- spremljevalec tovora 0,19 din

□ Albina Kosmač

IZLET UPOKOJENCEV

Kot vsako leto doslej, smo tudi letos s skupnimi močmi organizirali »naš« izlet. Zaradi vedno večjega števila upokojencev, smo vas pričakovali več. Zakaj se niste odločili, ve najbolj vsak zase. Mimogrede sem slišala, da so se nekateri zbal vojske, drugim morda ni bila všeč relacija, gotovo pa jih ni malo, ki proti koncu meseca že štejejo dneve, da pridejo »skozi«.

Kakorkoli že, izlet je mimo in bilo je prav lušno in veselo. Med potjo smo jih nekaj »krstili« in kar hitro smo bili v Ajdovščini, kjer je bil naš prvi postanek. Obilni sendvič iz naše menze je ob 9. uri že kar prav prišel. Od tam smo kar hitro krenili po čudoviti pokrajini – čez bistro reko Sočo proti Sveti gori pri Novi Gorici. Krasen je bil pogled na Solkan, ko smo se vzpenjali proti vrhu približno 1.800 m visoke Svete gore. Ogedali smo si znamenitosti te cerkve in okolice,

kdor je želel, je bil tam tudi pri maši, saj smo prišli tja ravno ob 10. uri.

Od tam pa seveda nazaj v Goriška brda na kmečki turizem. Čakalo nas je pač »kmečko kosilo« in vse kar sodi zraven. Mi v drugi skupini smo imeli čas neomejen, zato se je razpoloženje ob dobri kapljici in zvokih harmonike kar stopnjevalo. No in ker smo imeli več časa, so nekatere naše

tudi gospodarjeve češnje, seveda pa smo jih lahko tudi kupili.

Ura se je že pomikala na 17., ko smo se vsi razigrani poslavljali od gostiteljev in se po Vipavski dolini odpeljali še na ogled dvorca ZEMONO v Vipavi, od tam pa naravnost domov, saj je doma vsekakor najlepše.

Ob tej priliki pa se v imenu vseh izletnikov prisrčno zahvaljujem predstavnikom podjetja, ki so nam omogočili tako prijeten izlet. Hvala in veliko delovnih uspehov vam želimo.

UPOKOJILI SO SE

Iz meseca v mesec se povečuje število naših upokojencev in veseli smo, da so še tako polni življenja in optimizma, ko odhajajo v zasluženi pokoj. Z vsakim pokramljamo, spijemo kavo, zapišemo kakšno besedo, o spominih na sodelavce in delo.

Tokrat vam predstavljamo štiri, na novo upokojene sodelavce:

MAJDO CERAR,

ki je bila v naši tovarni od 1959. leta.

Dolgih 32 let je skrbela v glavnem za red in čistočo pa tudi pakirala je higienske izdelke.

Na kolektiv, ki ga zapušča po tolikih letih, jo bodo vezali le prijetni spomini, prav nad nikomur in ničemer se ne more pritoževati.

Rada se bo spominjala vseh Tosamovcev, z dobro mislijo pa bo vedno pri sodelavkah iz mikalnice.

Majda nima družine, a bo vseeno upokojena leta uživala kar se da koristno in sproščeno. Popestrila jih bo z vsakodnevnimi sprehodi v naravo, kramljanjem s prijateljicami in poslušanjem domačih melodij.

MILENO BURJA,

ki odhaja v pokoj predčasno.

Delovna leta v Tosami je preživela v otroški konfekciji na različnih delih. V teh 14-tih letih, ki se jih bo rada spominjala, jo je načelo zdravje, zato z veseljem odhaja v pokoj.

Tudi doma ne bo ostala praznih rok. Delo na vrtu, v hiši, saj vemo

koliko majhnih stvari je potrebno poravnati vsak dan.

In seveda vnučki ji bodo zapolnjevali prosti čas in ji tako obogateli njen življenje.

FRANCKO KLOPČIČ,

ki se je po 28 letih v Tosami starostno upokojila.

Njeno delo se je odvijalo v mikalnici in konfekciji. Ko je imela pred dobrim letom na stroju za proizvodnjo tamponov nezgodo, nikakor ni mogla dodobra okrevati, da bi tako kot prej z lahkoto in brez težav delala.

Francka odhaja v pokoj z lepimi spomini, zadovoljna, da je toliko let preživela v Tosami.

Upokojena leta bo preživljala kot večina gospodinj, rada tudi prebira, zato si bo vzela tudi kakšno uro zase.

FRANCKO POZNIČ,

ki prav tako z 32-letnim delom v Tosami odhaja v predčasno upokojeitev. Vseskozi je delala v sanitetni konfekciji in hvaležno pove, da ne bo pozabila ugodnosti, ki so ji jih nudili zaradi varstava njenih štirih otrok.

Tudi Francka zapušča kolektiv z lepimi spomini in čeprav ji doma ne bo zmanjkalo dela, bo sodelavke zelo pogrešala, pravi.

Želi si le zdravja in moči, da bo lahko obdelovala njive, vrt, urejala hišo in seveda ne pozabi povedati, da bo popazila tudi na vnuke.

Vsem tem našim »novopečenim« upokojencem, ki odhajajo v zaslužni pokoj se še enkrat zahvaljujemo za neumorno delo, prijateljstvo in dobro voljo, ki so jo prinašali v kolektiv.

SREČNO!

SLOVO OD... ali NAJ SE POSLOVIM

Sedaj, ko odhajam v pokoj, se spominjam vseh trideset let nazaj, ko sem pričela delo z veliko veselja in željo, da svoje znanje čim bolj strokovno izpopolnim in to nato vgradim v podjetje, ki mi je bilo drugi dom.

Zastoj sem delala ob nedeljah in popoldnevih, samo da je bilo narejeno vse, kar je bilo potrebno. No, ker sem bila mlada – brez denarja in malo dopusta (12 dni – delali smo vse sobote v dveh izmenah), sem prosila za plačilo ur ali vsaj koriščenje le-teh. Dobila sem naslednji odgovor: »Mi smo po vojni delali udarniško noč in dan – sedaj pa še ti malo prispevaj! To sem vzela na znanje in se po tem ravnala.

Skušala sem biti dobra delavka in sodelavka – pomagati ljudem v stiski – če sem le mogla. Zaradi tega sem se večkrat izpostavljala, kar pa se je izplačalo, če sem uspela olajšati probleme. Rada se spominjam časov, ko sem bila izmenovodja v konfekciji in smo se vsi skupaj dobro razumeli. Žal pa življenje teče in nekateri so odšli v pokoj, drugi na druga delovna mesta. Prihajali so drugi – mladi kader, s katerimi sem nadaljevala delo v pripravi in razvoju in kjer se je razvilo delo in prijateljstvo v drugačni obliki – bolj zanimivi, inovativni in kreativni.

NAJ SE POSLOVIM od podjetja in vsakodnevnega srečevanja s sode-

lavci. Žal mi je, da sem zaradi zdravstvenih težav morala prežgodaj zapustiti »bojišče« in se posloviti od dragih mi »sotrpinov«, s katerimi sem preživela lepe, pa tudi manj lepe trenutke v TOSAMI – v podjetju, katerega delček sem pomagala zgraditi.

NAJ SE POSLOVIM z željo, da bi čimboljše sodelovanje vseh delavcev v TOSAMI s čimboljšimi medsebojnimi odnosi prineslo podjetju gospodarski uspeh in zadovoljstvo vsem zaposlenim in ponos nam upokojencem.

NAJ SE POSLOVIM in se zahvalim dekletom in fantom iz skladišča surovin in OD za lepo darilo in želje, ki sem jih dobila ob odhodu.

NAJ SE POSLOVIM še od svojih ožjih sodelavcev – nimam besed, s katerimi bi lahko izrazila svojo zahvalo za prekrasno darilo v spomin na skupno preživeti čas v TOSAMI. Poslovilne besede in pesem me bodo spremljale in spominjale na naše slovo, ki pa ne sme postati slovo tudi izven podjetja.

NAJ SE POSLOVIM od vseh, od katerih se nisem utegnila posloviti osebno in od vseh, ki ste mi želeli zdravja in lepih dni v jeseni mojega življenja z upanjem, da se me boste spominjali po dobrem, kajti slabo nisem želela nikomur.

Vso srečo vam želi

Pauli Kamin

ŽENSKA JE KOT PESEM

Ženska, tolikokrat opevana in skoraj božansko čaščena, a vendarle vprežena v tegobe in žalosti življenja, ki ga živimo vsak dan.

Ponovno nas je zajel val obravnave in problemov delovne ženske-čas, ki ga bo morala žrtvovati družbi. Vprašanje, katero je trenutno najbolj razgaljeno pred očmi sleherne žene-premaknitev starostne meje za upokojeitev. Vse lepo in prav, bi rekle vnete zagovornice enakopravnosti, feministke. A trezen človek te ovire ne bo odpravil tako neodgovorno, saj je potrebno vsako vprašanje obdelati objektivno, z vseh plati. Če začnemo premišljevat o vsem, kar mora ali si želi današnja ženska izpolnjevati, bi

brez oklevanja lahko zatrili, da kot osebnost združuje toliko funkcij, da se lahko družba vpraša: »Je vse to res lahko na ramenih tega nežnega bitja, ki mu pravimo ženska?« Za ilustracijo si lahko privoščimo majhen skok v zgodovino, v čase nekdanje žene. Vsekakor se današnja ženska močno razlikuje od nekdanje. Res je, da ji je čas prinesel večje materialne dobrine, jo osamosvojil, toda obenem močno priklenil na zakone in obveznosti do družbe in dela. Nekoč je bila ženska samo mati in gospodinja, toda ta družbena vloga jo je poniževala, saj ni imela niti volilne pravice, bila je potisnjena v ozadje, ali pa izključena iz družbeno-političnih sfer. Bila je

brez dvoma popolnoma odvisna od moža-gospodarja. Tok sprememb je počasi izpodjedel trdne temelje takšne patriarhalne družbe in za žensko se je na obzorju pokazal žarek upanja na boljše, pravičnejše življenje. Počasi je podila od sebe preteklost-jo tepala in gasila, kakor človek potepta žerjavico, ko je še živa in nevarna. Ko se danes ozremo okoli sebe, lahko opazimo mravljišče delovnih žena, ki opravljajo vsakovrstna dela in to jim omogoča materialni obstoj. Kot ženska pa se že počasi pričinja zavedati, da nevarno drsimo v drugo skrajnost-ženski družba poskuša naložiti na

hrbet večje breme, kot ga je, krhka kot je, sposobna nositi. Opravlja dolžnosti matere, gospodinje, zakonske družice, skrbne delavke, katera pa naj bi se razdajala dan za dnem, mesece za mesecem še 3 leta dlje...

Jerome D. Salinger je nekoč dejal: »Ženska je kot violina in biti moraš zelo dober glasbenik, da na njej pravilno igraš.« Jaz bi ob tem dodala, da je ženska kot pesem, nikoli izpeta, vedno lepa melodija nam in našim zanamcem. Cveti in cveti, in ko cvet odpade, ponovno nastavi svojo rast.

□ Jana Vidergar

Nacionalne karizme

Nisem bil ne prvi in tudi ne zadnji, ki je trdil, da je v Srbiji na pohodu nacional-socializem. Tudi dogodki ob »dogajanju naroda« takrat in v svojem trajanju do danes, nosijo nič koliko vzporednic. Seveda pa so specifične zaradi časovnega skoka in geografsko pogojene. Na primer:

- Ogroženost Srbov od Albancev in (najprej) edini krivci za njihove težave.
- + Ogroženost Nemcev od Židov in (najprej) edini krivci za takratno njihovo gospodarsko stanje (Školjčeva Davidova zvezda v »Cankarovom« domu je bil odgovor na to trditev).
- Zavzemanje za ogrožene Srbe v manjšinah v sosednjih »državah« (Knin, Pakrac itd.).
- + Strahovita skrb za Sudetske v sosednji Češki.

Žal so dejstva veliko premočna, da bi vzdržala kritiko primerjave. Nacionalizmi (ne glede na barvo) so vedno vzpodbujevani, vzpodbujeni prastrah človeka pred tujcem, pravzaprav strah pred različnostjo. Tudi v Srbiji išče svoje korenine v takoimenovani »slavni« zgodovini (Kosovska bitka). Beg v preteklost pomeni »zgodovinski« obliž zaradi nemoči sedanosti, zaradi kanaliziranja pozornosti in podžiganja narodnega »ponosa«. Nacionalizem nujno naplavlja osebo, ki pooseblja narod in navadno sploh ne vidimo več razlike med njim in narodom. To je Karizma, ki bo kot Mesija popeljal v čudežno deželo. To se je zgodilo Miloševiću. Ta oseba je v bistvu Pandorina skrinjica Srbstva, kar so žal prepozno spoznali. Karizma si zaradi »obrambe« naroda pograbi (ali pa mu jo kar dajo) velika pooblastila. Nastane nevarna situacija, v trenutku je tak nesporni vodja naroda lahko tudi diktator.

Nacionalizmi imajo še en negativni učinek. Pri drugih narodih se sproži obrambni mehanizem, ki nujno rabi karizmatično osebo, z veliko verjetnostjo postati diktator. Točno v to zanko se je žal ujela Hrvatska, v te vode pa plavajo tudi Makedonci, Muslimani – pravzaprav vsi ne-Srbi. Na Hrvatsko je pritisk najbolj močan iz več razlogov, npr. povečanje ozemlja Srbije. Temu je tudi reakcija primer-na.

V SPOMIN

MARI KLAKOČER

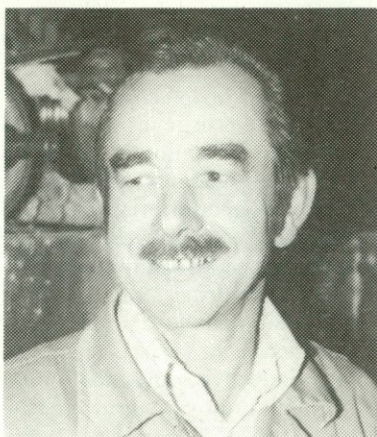
Bolezen in smrt ne sprašujeta za čas in starost. Hodita svojo pot, ne meneč se za bolečine, ki jih puščata za seboj.

Z Mari smo dolga leta delali skupaj, se veselili vsakega novega dne. Rasla je tovarna, ustavarili smo si družine, otroci so nam bili v veselje in tudi skrb.

Tudi Mari je bila ena tistih sodelavk, ki jo je po napornem delu v tovarni čakala doma družina. Nesebično je skrbel za otroke in moža, bila jim je vzorna mati in žena.

Prizadelo nas je njeno trpljenje ob boleznih, a upali smo, da jo bo ukani-la, saj ji nikoli ni zmanjkalo optimizma in volje do življenja.

Ostali smo brez besed ob kruti re-snici, vendar ji obljublamo, da bo še naprej živela med nami njena poštenost, skromnost, pridnost in da bo spomin na njo spoštljiv in večen!

JOŽE ORAŽEM

Na pokopališču v Krašnji smo se zadnjikrat poslovili od našega dolgoletnega sodelavca, zdaj že upokoje-nega Jožeta ORAŽMA.

Dolga leta je preživel med nami, delal, ustvarjal in si prizadeval za razvoj in napredek naše Tosame. Srečevali smo ga v samoupravnih organih, sindikatu, pri gasilcih – torej povsod tam, kjer je vedel, da z delom in poštenim odnosom lahko pomaga.

V življenju je premagal marsikate-ro oviro, z močno voljo in neuklon-ljivostjo nam je dajal občutek, da bo upokojena leta užival dolgo, kar smo mu v lanskem maju, ko je odhajal v pokoj, tudi iz srca zaželeli.

Usoda je hotela drugače, zavila je s poti naših želja.

Hvala ti Jože, za vsa mnoga dobra dela, ki si jih pustil v Tosami in bodo več en spomin nate!

Tudi Slovenci smo se komaj izognili tej pasti, tudi Kučan kot politik v špiči je imel vse možnosti postati to, čemur se je spretno izognil. Kajti prava karizma (nacionalistična) vztrajno išče sovražnike, ki njemu in »njegovemu« narodu strežejo po življenju. Kučanova posebnost je, da vztrajno vidi prijatelje ali vsaj sogovornike, za kar je večkrat doživel tuš kritike. Vendarle so se Slovenci ovedli (ne pa vsi politiki) dejstva, da so nacionalizmi zelo kratke sape in se po pravilu klavrno končajo z ogromnimi žrtvami za narod. Tipičen je Irak.

Že davno sem trdil, da bo Srbe hudo bolela glava zaradi Miloševića, kajti, kar se v krvi rodi (Kosovo), se v krvi rado konča (Beograd).

Upam, da se bo naša (slovenska) sedanja oblastna garnitura zavedala naukov dogajanj v Jugoslaviji. Zelo blizu so enakim napakam kot drugi (uzurpacija medijev, izigravanje opozicije, zanemarjanje socialnega mo-

menta, krepitev prisile vojske, policije). Videti je treba (ampak dobesedno) demokracijo, človekove pravice, ekonomske interese. Če se bo podrejala temu cilju, bo kar naenkrat popolnoma vseeno ali ima zastava zvezdo ali ne, oziroma celo ugotovili, da ima celo pravico biti na svojem mestu. V pogojih dejanske demokracije je tudi povsem obrobnegega pomena nacionalnost, če se spoštuje človekove pravice. VSAKEGA človeka, ker velja za vse enak odnos oblasti do posameznika.

Tako pa se še vedno išče sovražnike (ali vsaj izgovore): novinarje, komuniste, 45-letno zgodovino, Srbe. Tudi tej oblasti se lahko zgodi, da jo obstopijo vsi »sovražniki«, kot se je zgodilo v Srbiji, obstaja pa še veliko bolj simpatična, demokratična in civilizirana pot, na prihodnjih volitvah – ne bodo izvoljeni.

Na naslednjih volitvah bo že težje kazati ljudem vruga – to se zdaj že ve – dejstva bodo važnejša!

Ne mislim nikogar kritizirati ali žaliti, še manj pa se opravičevati. Vendar mi sestra pri dr. Novakovi ni dala niti toliko možnosti, da bi našo zdravnico spoznal. Ne vem, ali je dogovor med zdravnico in sestro, da sprejema samo tiste paciente, ki obiskujejo samo njo ali pa zdravnica tega niti ne ve.

□ M. D.

HEJ, BRIGADE, HITITE!

- SFRJ – Sad fali razum Jugoslaviji
(Bajro press)
- Hočemo gusle!...
(Montenegro press)
- Za izbiro ljudi na ključne položaje so bili bistveni ideološki razlogi. Zdaj so dovolj idiotski
(DEmos press)
- Ne maram vojske; ima tope in tanke.
(Press by street)
- Srbsko Armadna Oblast
Korenita Reforma Avnojske Jugoslavije In Nacionalni Atributi
(Serbia uber alles press)
- Bil je maršal predsednik, zdaj je Jugoslavija komaj še vredna praporščanka (zastavnika)
(TAMBola press)
- Amerikanci so pa res buteljni, kako si vendar upajo ugovarjati Srbom
(Husein press)
- Marojević naj bo čimprej Marjo-netović
(Dupet on a string press)
- DEMOS DElevac Moj Ostoneš Siromak
(Free Slovenia press)
- »Naslednje popevke za Evrovizijo verjetno ne bo izbirala cela Jugoslavija«. Napaka, Miša Molk, že te ni izbrala vsa Jugoslavija...
(Silence press)

ZDRAVSTVO, KJE SI ?

Ko se rodiš, si zapisan usodi celo življenje. Vendar je najlepše to, da ne veš, kje in kdaj te čaka. Ko človek zboli, išče tolažbo in ljubezen najprej pri svojem najbližnjem. Seveda se pa zgodi, da moraš včasih poiskati tudi zdravniško pomoč, pa ne zato, da bi moral na bolniško, ampak predvsem zato, da ti pomaga ob boleznih in težavah.

Ne bi tega pisal, pa vendar. Nekega dopoldneva sem iskal zdravniško pomoč v domžalskem zdravstvenem domu na oddelku za prvo pomoč, tako imenovani urgenci. Tam me je sestra prijazno sprejela, in povedala da ni dežurnega zdravnika. No, mislil sem si, da ima kak nujen obisk ali kaj podobnega. Pa vprašam ali v splošni ambulanti kdo dela pa na žalost tudi tam ni bilo nikogar. Ko sestra iz urgence ugotovi, da delam v Tosami mi svetuje, naj grem v prvo nadstropje k dr. Novakovi, ki da je naša tovarniška zdravnica. Potrkam in na vratih se prikaže sestra, ki je menda tudi zaposlena pri njej. Prosim jo, če mi lahko izmerijo krvni tlak. Takoj sledi vprašanje, h kateremu zdravniku hodim. Odgovoril sem, da k dr. Starberkovi. »Potem pa kar dol počakajte in tudi po kartoteko moram dol,« kar

nekam nejevoljno odgovori. Pa človek bi jo še zastopil, če bi bila ura pozna ali pa mogoče, če bi bilo treba po kartoteko v veleblogovnico. Tako bi bilo treba pa samo dve ali tri minuti pa bi bila kartoteka pri njej, saj se je celo moja žena ponudila, da jo gre iskat. Toda sestra je vztrajala pri svojem.

Močno razočaran sem zagodrnjal, češ, zakaj plačujemo zdravstvo delavci, potem tovarna in še participacijo so močno zasolili. Obrnem se in grem ponovno čakati na urgenco, kjer me sestra prijazno vpraša ali lahko še malo pokačam. No, pa ni bilo treba dolgo čakati, saj je slučajno mimo prišla dr. Starbek. Pa ne v službo, ampak s sestanka. Povem ji svoje težave, povabi me, v ambulanto, izmeri krvni tlak in domeniva se za ponovni obisk pri njej. Naj povem, da je imela dr. Starberk službo šele ob trinajsti uri, to pa se je zgodilo ob enajstih dopoldan. Hočem povedati, da z dobro voljo lahko opraviš delo tudi izven delovnega časa. Res pa je tudi, da že več kot deset let obiskujem isto zdravnico, to je dr. Starbekovo, pa vendar, kadar ni bilo nje, sem vedno prišel do drugega zdravnika.

– Popevko je predstavljala Beby Doll, ja, ja, »bebi od dol«
(Whitetown press)

– JLA je tako zelo vpeta v ljudstvo, da ga uporablja tudi pod kolesi.
(Peace voice press)

– Mesic bi moral biti najmanj Mes-sner, da bi se vzpel na predsedujoči stol.

(Avala Lovčena Press)
Under castler press by hand

ZAHVALE

Ob odhodu v pokoj sem prejela spominsko darilo kolektiva in svojih najbližjih sodelavcev iz mikalnice.

Vsem se prisrčno zahvaljujem za pozornost in želim veliko uspehov pri delu in osebnem življenju.

Hvaležna Majda Cerar

Sodelavcem iz otroške konfekcije se prisrčno zahvaljujem za darilo, ki mi je bilo podarjeno ob odhodu v pokoj.

Enako se tudi zahvaljujem podjetju za knjižno darilo. Vsem skupaj želim veliko delovnih uspehov in osebne sreče!

Milena Burja

Zahvaljujem se sindikatu podjetja TOSAME za denarno pomoč v času moje bolezn.

Pavla Keršič

Iskreno se zahvaljujem sindikatu podjetja za obiske ter denarno pomoč v času mojega okrevanja.

Enako se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz PIOH ter mikalnice.

Marko Burja

Bilo je lepo in veselo srečanje z nekdanjimi sodelavci na izletu upoko-jencev TOSAME. Ta dan mi bo ostal v lepem spominu.

Zahvaljujem se vodstvu TOSAME in Klubu upoko-jencev za letošnji izlet. Želim, da se naslednje leto zopet vidimo.

Hvaležna upokojenka R.

Prijeten je občutek, ko spoznaš, da nisi pozabljen tudi takrat, ko zaradi bolezn ne moreš med svoje sodelavce.

Zato prisrčna hvala za obiske predstavnikom sindikata.

Francka Klopčič iz mikalnice

Spoštovani!

Iskrena hvala za denarno pomoč in veliko uspehov še naprej!

Lep pozdrav vsem!

Maksa Slapar

Ob boleči izgubi mojega dragega očeta STANETA HRENA se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem TŠT za denarno pomoč in vsa izrečena sožalja. Hvala tudi sindikatu podjetja za denarno pomoč.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Darja Hren

Ob boleči in prerani izgubi naše drage mame FRANČIŠKE DROBNE se iskreno zahvaljujemo sodelavkam in sodelavcem sanitetne konfekcije in gasilske službe za darovano cvetje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni prerani poti.

Sindikatu podjetja pa se zahvaljujemo za denarno pomoč.

Še enkrat, iskrena hvala.

Joži Podmiljšak
Marjan Drobne

Ob boleči izgubi moje drage mame se vsem sodelavkam in sodelavcem iz sanitetne konfekcije, iskreno zahvaljujem za denarno pomoč in izreke sožalja.

Hvala tudi sindikatu TOSAMA za denarno pomoč.

Ana Rožič

Ob boleči izgubi moje drage dobre mame ANGELE KEMPERLE se iskreno zahvaljujem svojim sodelavkam iz sanitetne konfekcije za denarno pomoč in ikebano, kakor tudi sindikatu podjetja za denarno pomoč. Iskrena hvala vsem, ki ste mi izrekli sožalje in mamu pospremili na njeni zadnji poti.

Ani Šorn

Ob boleči izgubi dragega očeta FRANCIIJA MATKO se prisrčno zahvaljujem za pozornost, ki ste mi jo naklonili ob teh težkih trenutkih.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovo zadnjo pot, poklonili cvetje, izrekli sožalje in z menoj sočustvovali.

Hvala oktetu Tosama za odpete žalostinke in sindikatu podjetja za denarno pomoč.

Silva Mežnar

Ob smrti najine mame MARIJE KLAKOČER se iskreno zahvaljujemo sindikatu TOSAME za denarno pomoč, oddelkoma sanitetne konfekcije, mikalnice in sodelavcem iz vzdrževanja za vence in denarno pomoč, pevcem okteta TOSAME ter vsem, ki sta nama izrekli sožalje in pospremili mamu na zadnji poti. Posebna zahvala tudi Danici Avbelj za poslovilne besede.

Brigita Kerč
Robert Klakočar

Nagrade

Tokrat niste imeli težkega dela, tudi rešitev ste oddali polno skrinjico. Izžrebane pa so bile:

1. nagrada: MARTINA KERČ – sanitetna konfekcija
2. nagrada: TINA STARBEK – sanitetna konfekcija
3. nagrada: IVANKA RIHTER – upokojenka

Čestitamo

Uredniški odbor Tosame:

Vladka Berlec, Majda Štempihar,
Jože Podpeskar, dipl. ing.,
Nada Korošec, Danica Avbelj,
Marjana Lubinič, dipl. iur.,
glavni urednik.

Glasilno podjetje TOSAMA
Vir, Šaranovičeva 35.

Izhaja enkrat mesečno v 1500 izvodih.

Tisk: »VIDEM«, OE Papirkonfekcija Krško.